

Propietat i desigualtat

Accèssit del concurs "Opinió escrita'2016"

Judit Soler Massegur

Només de llegir el títol d'aquest article recordo la pregunta formulada per l'Acadèmia de Dijon: "*Quin és l'origen de la desigualtat entre els homes?*", la qual *Jean-Jacques Rousseau* va respondre dins el seu llibre "*Discurs sobre l'origen i els fonaments de la desigualtat entre els homes*" (1755). L'autor va afirmar que l'origen de la desigualtat era la propietat privada. Aquesta propietat està actualment reconeguda a l'Article 33 de la Constitució Espanyola, dins els Drets Humans. Podem definir-la com a drets de les persones a obtenir, controlar i deixar en herència tot el que està en la seva propietat.

La majoria de la societat té una falsa creença de quan va aparèixer aquesta. Creuen que sempre ha existit. Agafant l'autor anterior, Rousseau, dins el "*Discurs*" ens refuta aquesta idea. No va ser fins que una persona va necessitar l'ajuda d'una altra que va desaparèixer la igualtat, va ser llavors quan es va introduir la propietat i en conseqüència el treball va esdevenir necessari.

En el llibre "*Educación y lucha de clases*" (1934), d'*Aníbal Ponce*, es veu clarament aquesta transformació. Val a dir, que com molt bé explica el llibre, l'aparició de les classes socials va ser una de les causes de la substitució de la propietat comuna –que hi havia en la comunitat primitiva, on tots els adults (homes i dones per igual) produïen per a tots, és a dir, el que es produïa era repartit a tots els membres de la tribu per igual– a la propietat privada.

Pel que fa al terme "desigualtat", engloba molts àmbits. En aquest cas, ja que és necessari delimitar el tema, em centraré en la *desigualtat social*. Aquesta apareix quan els membres d'una mateixa comunitat no tenen els mateixos drets, deures, reconeixements i oportunitats a la vida. Pot venir provocada per diversos motius; com a primer tenim les raons de gènere. Abans del naixement, ja ens compren roba d'uns determinats colors depenent del sexe. Un cop hem nascut, s'espera de nosaltres un comportament diferent en funció d'aquest, si no ets la

rara avis del poble, de l'escola... Per tant, tot i que a les societats capitalistes s'afirma que la dona i l'home són iguals davant la llei, podem comprovar que no ho som realment. En segon lloc trobem les raons d'edat. Aquesta desigualtat fins ara no havia estat gaire important; val a dir però, que actualment està creixent. Fins fa poc la patia la gent gran que quan es quedava sense feina, a causa de la seva edat, els era molt més difícil trobar-ne una altra. En el món actual, gent gran i gent jove la pateixen, i en conseqüència hi ha alts nivells de pobresa. Com a tercera i última raó hi ha l'ètnia. Els membres d'una ètnia es veuen culturalment diferents de les altres ètnies, i són percebuts d'igual manera. Aquí apareixen els factors del color de la pell, l'idioma, la història, la religió, els valors, i un llarg etcètera. Cal afegir que aquestes distincions ètniques no són neutrals, és a dir, depenent de la situació econòmica i la de poder, la desigualtat augmenta o disminueix.

Abans d'acabar, m'agradaria fer una breu reflexió personal. Com a estudiant d'Educació, crec que hem de ser molt conscients del que hi ha, però sobretot del que volem que hi hagi. Tal com va dir *Herman Hesse* (1877-1962) "*Perquè pugui sorgir allò possible, és necessari intentar una i una altra vegada l'impossible*". És a dir, si volem un canvi, per molt impossible que ens sembli hem d'intentar-ho, i personalment crec que aquesta desigualtat s'ha de frenar i un dels mitjans per fer-ho és l'educació.

M'agradaria acabar amb una frase per a reflexionar, de *Nelson Mandela*: "*Una nació no s'ha de jutjar per com tracta als seus ciutadans amb millor posició, sinó per com tracta als que tenen poc o res*".